

Prenj (2155m), 23-25. oktobar 2009.

Po mnogima Prenj predstavlja dragulj u bosanskim planinama. Krečnjački vrhovi se izdižu poput tornjeva iz doline Neretve. Vrhovi Prenja svojim oblikom podsećaju na Alpe pa planinari često ovu planinu nazivaju «Bosanskim Himalajima». U donjem delu planina je bogata mešovitom šumom dok su vrhovi veoma strmi sa siparima i travnjacima. Prenj ima najmanje deset vrhova iznad 2000m. Najčešće su posećeni Lupoglav, Herač, Otiš, Velika kapa i Zelena glava - najviši vrh Prenja. Sa istočne strane su uobičajeni pristupi iz sela Grabovčića i Glogova, sa severne iz doline Bjele, sa istočne iz sela Borci i južne sa Rujišta.

Ne preporučuje se kretanje bez vodiča i van obeleženih staza zbog miniranih područja. U toku je renoviranje i obnova porušenih planinarskih domova. Na Rujištu, poznatom izletištu mostaraca, je izgrađen novi dom. U toku je obnova planinarskih kuća na Jezercetu i Belim vodama. U letnjem periodu mnoga izvorišta presušuju pa je potrebno dobro isplanirati zalihe vode pre nego što se krene na planinarsku turu. Masiv Prenja razdvaja sredozemnu i kontinentalnu klimu pa su nagle promene vremena uobičajene i nepredvidive.

Planinarska kuća na Rujištu

I ovog vikenda krenuli smo u petak naveče na izlet. Planina Prenj i vrh Zelena glava su naš cilj. Navikli smo na noćno putovanje, žurimo ka planini jer nas čeka dugo i naporno pešačenje. Po potrebi smo pravili pauze i veoma rano stigli u Sarajevo. Damira smo usput pokupili i napustili usnuli grad. Dolinom Neretve smo prošli po mraku i naslućivali bistru vodu Neretve.

Zora nas je zatekla na serpentinama koje vode ka Rujištu. Autobusom dođosmo do planinarskog doma i odmah se pripremamo za pešačenje i uspon na Zelenu glavu. Staza je dobro markirana. Provlačimo se između zaključanih vikendica i prečicama izlazimo na široko makadamski put. Skretanja sa puta su jasno vidljiva i obeležena tako da planinare nedovode u nedoumicu. Stižemo do velike porušene zgrade. Rekoše nam da je tu nekada bilo ferijalni dom. Pokušali smo prećicom da skratimo tabanjanje po makadamu ali se brzo vraćamo nazad do porušene zgrade. Izgleda da smo dobili loše objašnjenje kratice. Nastavljamo zaobilaznim ali sigurnijim putem.

Krenuli smo po sunčanom vremenu

Kolona na usponu

Na izlasku iz šumovitog dela paziramo. Vreme vetrovito sa maglom. Stižemo na Bele vode gde se obnavlja planinarski dom. Usput se zadržavamo na izvoru koji ni leti ne presušuje. Staza nas vodi malo uzbrdo pa ponovo nizbrdo sve do podnožja Zelene glave. Nismo ni primetili od guste magle da je započeo uspon.

Planinarska kuća Bele vode

Prepunjen bunar

Vetar se pojačava sa porastom visine. Dođosmo na prepoznatljivi prevoj između Zelene glave i Otiša. Šteta što se ništa ne vidi. Višak stvari i štapove zatrpavamo kamenjem na prevoju. Očekivali smo sneg na završnom usponu. Bilo ga je preko pola metra prethodne nedelje. Sa prevoja ulazimo u stenoviti deo koji je na strmijim mestima oklinčen. Na grebenu i vrhu je duvao jak vetar. Jedva razvismo zastave za zajedničko fotografisanje i brzo nazad istom stazom. Siromašan je bio užitak na vrhu.

Vrh Prenja - Zelena glava, 2155m

Sve vreme smo bili u oblaku. Dosadna jesenja kiša nas je neprestano kvasila. Zbog guste magle stalno smo se sačekivali. Loše vreme je skratilo i ovako kratak jesenji dan. Od Belih voda nastavljamo ka Rujištu sa baterijskim lampama. Za tri sata smo stigli na Rujište. Prepešačismo 32 kilometra za 13 sati. Izvanredna provera za neke teže uspone. Naveče je organizovana zabava u restoranu mada mnogima i nije bilo do zabave.

Sutradan smo malo duže spavali i krenuli ka Mostaru. Obišli smo stari deo grada i prepoznatljivi most. Obiđosmo i vrelo Bune. Popodne smo već na Bašćaršiji a pre ponoći na polaznom mestu odakle krenusmo na Prenj.

Mostar

Vrelo Bune

Beograd, 10. novembar 2009.

Vođe puta i uspona, izveštaj: Vladislav Matković, PD Pobeda